

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1310/05
29.06.2005. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Луције Драгојловић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник ВВ адвокат, против туженог ГГ, чији је пуномоћник ДД адвокат, ради утврђивања права својине и предаје непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Окружног суда у Новом Пазару Гж. 10/04 од 18. марта 2004. године, у седници већа одржаној 29. јуна 2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженога изјављена против решења Окружног суда у Новом Пазару Гж. 10/04 од 18. марта 2004. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Општинског суда у Тутину П. 350/02 од 2. децембра 2003. године, одбијен је као неоснован предлог туженог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом тог суда П. 350/02 од 17. 7. 2003. године. Тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове спора.

Решењем Окружног суда у Новом Пазару Гж. 10/04 од 18. марта 2004. године жалба туженог је одбијена и првостепено решење потврђено.

Против решења Окружног суда у Новом Пазару тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл. 400. у вези са чл. 386. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тач. 11. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни битне повреде на које се у ревизији указује.

У проведеном поступку је утврђено да тужени тражи понављање поступка који је правноснажно окончан пресудом Општинског суда у Тутину П. 350/02 од 17. 7. 2003. године, којом је обавезан тужени да тужиоцима на име накнаде за фактички изузето земљиште на кат.парц.ЋЋ, исплати износ од 646.200,00 динара са законском затезном каматом. Наведена пресуда потврђена је пресудом Окружног суда у Новом Пазару Гж. 430/03 од 23. 9. 2003. године. Тужени у овој правној ствари тражи понављање поступка на основу чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП-а, јер је тужени сазнао за нове чињенице и нове доказе на основу којих би за њега била донета повољнија пресуда да су те чињенице и докази употребљени у ранијем поступку.

Правилно су нижестепени судови на основу утврђених чињеница одбили предлог туженог за понављање поступка на основу чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗПП-а. Понављање на основу чл. 421. ст. 1. тач. 9. ЗП-а, може се дозволити ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе, на основу којих је за странку могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Докази и чињенице из предмета тог суда П.121/93, нису нове чињенице и докази у смислу одредби цитираног члана, зато што је тужени те доказе могао раније да употреби и те доказе је и истицао током вођења поступка који је претходио доношењу правноснажне пресуде чије се понављање поступка тражи. Остале наводе ревизије којима се оспорава утврђено чињенично стање, Врховни суд није ценио, будући да се у смислу чл. 385. ст. 3. ЗПП-а утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати.

На основу чл. 400. у вези чл. 393. ЗПП-а, Врховни суд је одлучио као у изреци решења.

На основу одредбе чл. 491. ст. 4. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 125/2004 од 22. 11. 2004. године, ступио на снагу 23. 2. 2005. године), Врховни суд је одлучио о ревизији туженог по правилима парничног поступка која су важила до ступања на снагу наведеног Закона.

Председник већа-судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

